

Komandi partur

Í komandi parti kemur kendi flogskiparin Charles Lindbergh til Tvøroyri.

Johan Beck (1883-1944) var ein iðin stríðsmaður fyri verkamannafjældina á Tvøroyri.

javnan álitismaður hjá Niels Juel, tá ið siglast skuldi við farmi.

Johan druknaði saman við tveimum synum á útróðri undir Íslandi í 1944. (Greitt varð frá hesum í seinastu Siðsøgu)

Kona Johan, Sidsel, hevði eisini ta sorg at missa tveir aðrar synir í sigling undir krígnum. Annar fórst við Alduni í 1940, og hin í uttanlandasigling í 1942.

Tað fall í mín lut hvørja ferð at skula bera henni syrgiligu boðini. Hetta var hart hvørja ferð.

Fyrsta rætt við vaskibrunni

Tann 6. mars fekk verjuskipið Islands Falk trupulleikar við arbeiðsmenninar á Tvøroyri, sum var komin inn eftir koli. Orsøkin var tann, at nakrir av manningini høvdu trillað nakrar tómar tunnur niðan á goymsluna. Tá mátti eg koma uppi og fáa hetta í rættlag. Hetta skuldi verið púra óneyðugt.

Tann 8. mars fekk eg fjarrit um, at mín undangongumaður Oliver Effersøe var deyður. Hann gjørdist ikki gamal, júst ikki fyltur 70 ár. Hann fekk eitt vakurt eftirmæli í Føroyatíðindi og Dimmalætting.

Tann 30. mars var eg í Ranghaga saman við øðrum eigarum at tosa um eina rætt, sum skuldi gerast. Tá ið eg gjørdist eigari í haganum var eingin rætt. Í staðin varð rættin í grannahaganum nýtt. Hetta var ofta óhøgligt. Vit fingi so samtykt at gera eina rætt, og eg lovaði at útvega studning til hana. Hetta bleiv ein framkomin rætt við m.a. vaskibrunni. Hetta bleiv fyrsta rætt í oynni við hesum hentleika.

Tann 28. apríl var eg á fundi við ein keypmann. Hann byrjaði fundin við at leggja meg undir at vera tann herviligasti av limunum í kommunustýrinum at skatta keypmenninar, meðan hinir limirnir vóru nógv meira afturhaldnir í so máta. Tað kann leggjast afturat, at tað var gingið afturá við figgjjarligu støðuni hjá

kommununi seinastu tíðina.

Eg vildi ikki lata meg provokera at avdúka, hvat ið gekk fyri seg á fundum í líkningarnevndini, men segði tó, at tað var ikki vist, at hetta var heilt, sum hann legði tað út.

Tann 10. mai frættist, at eitt italienskt flogfar, har generalurin Balbo, var skipari skuldi millumlanda í Havn at bunkra á veg til Grønlands. Richard Thomsen og eg sendu fjarrit og bóðu um, at teir heldur millumlandu í Trongisvági. (Balbo var ein av oddamonnunum hjá Mussolino og var ovasti fyri luftvápnid. Men søgan sigur vist ikki nakað um, at hann kom til Føroya.)

Politiskur tvídráttur aftur á skránni.

Seinast í mai var eg á fundi í Havn at viðgera politisk evni. Sambandsflokkurin kom tá við uppskoti um, at staturin skuldi byggja eitt sinnissjúkrahús. Tað gjørdi hann annars ikki fyrr 30 ár seinni.

Á ferðini suður aftur tann 27. mai hitti eg Jóannes Paturson umborð á Smirli. Hann segði mær, at hann fór til Suðuroyar at vitja vinir og kenningar.

Dagin eftir fekk eg tilvildarlaga at vita, at Patursson hevði boðið

Sigurd Poulsen úr Skopun var á tingi fyri Sjálvstýrisflokkinn 1932-1936. Hann var onkuntíð meira samdur við Kristian Djurhuus enn við Jóannes Patursson.

til almennan fund í Klubbanum. Tað hevði hann ikki sagt mær, men eg fór tó á fundin.

Her greiddi Patursson frá sínum virki á Fólkatingi í sambandi við Grønlandsmálið. Her kom hann eisini inn á Skarstein-sakina, sum var um ta viðferð manningin á Skarstein, sum var forlistur, hevði fingið av donsku myndugleikunum í Grønlandi. Hetta var eisini blivið tingmál.

Hetta gjørdi, at eg bað um orðið. Men tað noktaði Patursson, tí her skuldi ikki vera nakað kjak. Men tá eg mátti staðfesta, at Patursson hevði noktað mær orðið, gav hann mær kortini móguleika fyri eini

Fyritøkan hjá J. Mortensen byrjaði at fáa trupulleikar í 1933. Men teir vórðu greiddir tá. Seinni gekk verri.

stuttari viðmerking, har eg gav eina stutta frásøgn um Skarsteinmálið, soleiðis sum eg sá tað. Patursson tók hetta illa upp, men hann kundi ikki avvisa nakað av tí, sum eg hevði greitt frá.

Hevði eg ikki tilvildarlaga frætt um fundin hevði Patursson uttan svar kunnað givið eina einvísa lýsing av hesum máli.

Máttu renna undan tarvi og róði kapp

Annars høvdu vit nógv vitjanir, bæði av ættarfolki og øðrum. Vit gjørdi eisini nógv útferðir.

Eina ferð vit vóru við Prestnøs, og tað var toka, rendu vit okkum í giljatarvin, sum fór at renna eftir okkum, og vit runnu undan. Tibetur komu vit at einum hegni, sum skuldi verja kríatúrini fyri at fara fyri bakka. So vit lupu um hegnið og fóru oman í skráningina, har vit eftir eini gøtu kundu ganga heim í bygdina. Eg má viðganga, at eg føldi meg illa í hesi støðu. Mær hevur ongantíð dáma tarvar, eg havi hildið teir vera so lúnskar.

Tann 27. juli fór eg til Havnar við trolara, har skiparin var vinmaðurin Georg Double. Tann 28. róði eg kapp við nýggja tíggjumannafarinum úr Trongisvági. Vit róðu móti tveimum øðrum tíggjumannaførurum. Men vit vóru óhepnir, tí árar brotnaðu, og vit blivu bara nr. 2, einans 5 sekund eftir nr 1.

Ólavsøkudag kom lögtingið saman við vanligu setu. Á gudstænastuni talaði vágsprestur, sum revsaði manglandi reinføri og ósannindi í politikki.

Á lögtingssetuni vórðu lögð fram heili 149 mál, hetta var vist met. Fyri at fáa málini undan vóru tveir tingfundir um dagin.

Tann 6. august kom enski flogskiparin Grierson við sínum flogfari til Havnar. Hann nýtir ikki kumpass men bara radio-

peiling. Tí hevði hann ikki stórvægis trupulleika av toku. Endamálið við ferðina var at royna hesa skipan. Hann fór til Ísland, Grønland, Amerika og so víðari runt heimin.

Tann 9. august fór eg til hús. Tá Smiril kom til Skálavíkar leyp ein hundur hjá einum ferðamanni fyri borð. Smiril vendi og fekk hundin umborð aftur. Í Skálavík hildu fólk, at Smiril lá við grind.

Sjálvstýristingmaður gekk ímóti bóndanum

Tann 16. august var Skarstein málið til viðgerðar í tinginum. Sjálvt um ein samd nevnd hevði skrivað eitt álit, har niðurstøðan var, at tað var ikki grund til at gera meira við hetta mál, so

vant Jóannes Patursson seg upp í orðaskiftinum við ymiskum skuldsetingum um mangt og hvat. Eg hevði góð kort á hondini at seta hann upp á pláss. Hansara gamli mótstøðumaður, Andras Samuelsen, gav honum eisini politiskt kanel, og so rýmdi hann av fundinum.

Framferðin hjá Patursson var eisini pínlig fyri hansara partamann, Sigurd Poulsen úr Skopun, sum var limur í umrøddu nevnd, og sum hevði tikið undir til einmæltu tilmælinum. Hann mundi eisini fáa av grovfilini í sínum flokki.

Tann 21. august fekk lögtingið vitjan av Fríðriki krúnprinsi, sum var komin úr Íslandi við "Island".

Í seinasta parti um sponsku sjúku eftirlýsti vit sjúkrasystrina frk. Nicodemussen. Hetta var Andrea, sum var diakon. Hon var fødd á Sandi í 1875 og doyði í 1968. Hon hevði hotel í Tingnesi og seinni í Sigmundargøtu frá 1922 til 1946